

АЛЕКСАНДЪР МИЛЕВ
АЗБУЧНИК НА
СОБСТВЕНИТЕ ИМЕНА В
„ИЛИАДА“

chitanka.info

АБАНТИ, най-древните жители на остров Евбея.

АБАРБАРЕЯ — изворна нимфа, майка на троянците Езеп и Педас, съпруга на Буколион.

АБИД, АБИДОС — град в Троада на Хелеспонт, разположен срещу гр. Сест.

АБИЙЦИ — племе, което било съседно на траките и мизите.

АВГИЙ — син на Форбан, баща на Агастен, Филей и Агамеда, тъст на Мулий, митичен цар на Елида.

АВЛИДА — пристанищен град в Беотия, в който се събириали елинските войски, преди да отплуват против Троя.

АВТОЛИК — баща на Антиkleя, майката на Одисей.

АВТОМЕДОНТ — син на Диор, колар на Ахил.

АВТОНОЙ — 1. троянец, убит от Патрокъл (XVI, 694); 2. ахеец, убит от Хектор (XI, 201).

АГАМЕМНОН — син на Атрей и Аеропа, брат на Менелай и Анаксибия, цар на Микена, баща на Орест, Хризотемида, Лаодика и Ифианаса. Върховен вожд на елинските войски.

АГАПЕНОР — син на Анкей, внук на Ликург, цар и вожд на аркадците.

АГЕЛАЙ — 1. ахеец, убит от Хектор (XI, 302); 2. троянец, син на Фрадмон, убит от Диомед (VIII, 257).

АГЕНОР — троянец, син на Антенор и Теана, баща на Ехекъл.

АГРИЙ — син на Портей, брат на Мелас и Ойней, чично на Тидей. Аполодор съобщава, че Агрий бил баща на Терсит (I, 8, 6).

АДРАСТ — 1. цар на Аргос и Сикион, взел участие в похода на Седемте против Тива (II, 572), единствен от седемте водачи се върнал жив; 2. син на Меропс от Перкота, брат на Амфион: двамата били убити от Диомед (II, 830; XI, 333); 3. троянец, който бил победен от Менелай, спасил живота си чрез обещание за богат откуп, но бил убит от Агамемнон (VI, 65); 4. троянец, убит от Патрокъл (XVI, 694).

АЗИЙ — 1. фригиец, брат на Хекуба (XVI, 717); 2. син на Хиртак, съюзник на троянците (XII, 95).

АКАМАНТ — 1. троянец, един от седемте сина на Антенор, убит от Мерион (II, 823; XI, 60; XII, 100; XIV, 476; XVI, 342); 2. син на тракиеца Евзор, убит от Аякс Теламонов (II, 844; V, 462; VI, 8); 3. син на Азий/2/ (XII, 138).

АКСИЙ — река в Пеония, сега Вардар.

АКТОР — 1. баща на Ктеат и Еврит, наричани Акториди или Молиони (II, 621; XII, 185); 2. син на Азей, баща на Астиоха, дядо на Аскалаф и Ялмен от Орхомен (II, 513); 3. баща на Менойтий, дядо на Патрокъл (XI, 785; XVI, 14); 4. баща на Ехекъл (XVI, 189).

АЛАСТОР — 1. баща на Трос (XX, 463); 2. ликиец, другар на Сарпедон, убит от Одисей (V, 677); 3. вожд на пилосци (IV, 295; VIII, 333).

АЛЕЙСКА РАВНИНА — поле в Ликия, където Белерофонт се скитал, след като бил наказан от Зевс.

АЛЕКСАНДЪР — второто име на Парис, след като проявил голяма храброст.

АЛИЗОНИ — племе в областта Витиния, Мала Азия.

АЛКАТОЙ — син на Есиет, съпруг на Хиподамия, сестрата на Еней.

АЛКЕСТА — съпруга на Адмет, майка на Евмел, дъщеря на Пелий (Пелиас) и Анаксибия.

АЛКИМ — 1. мирмидонец, колар и придружител на Ахил (XII, 392); 2. баща на Ментор.

АЛКИМЕДОНТ — син на Лаерк, колар на Ахил след смъртта на Патрокъл.

АЛКИОНА — второто име на Клеопатра, съпругата на Мелеагър дъщеря на Идас и Марпеса.

АЛКМЕНА — съпруга на Амфитрион, майка на Херакъл (от Зевс) и на Ификъл.

АЛОЕЙ — съпруг на Ифимедея, баща на гигантите От и Ефиалт.

АМАЗОНКИ — митично племе само от жени в Източна Мала Азия.

АМАРИНК — 1. син на Анектор, пристигнал от Тесалия в Елида в помощ на Авгий срещу Херакъл. В „Илиада“ се споменават устроените игри на неговото погребение (XXIII, 630); 2. баща на Диор (II, 622; IV, 517).

АМФИДАМАНТ — 1. бащата на момченцето, което неволно убил Патрокъл (XXIII, 87); 2. жител на Китера (X, 286).

АМФИЙ — 1. съюзник на троянците, син на Селаг, убит от Аякс Теламонов (V, 612); 2. троянец, син на Меропс, брат на Адраст, убит от Диомед (II, 830; XI, 333).

АМФИМАХ — 1. син на Ктеат, внук на Актон, един от водачите на епейците, убит от Хектор (II, 612; XIII, 185); 2. син на Номион, вожд на карийците, брат на Наст, убит от Ахил (II, 871).

АМФИТРИОН — син на Анкей, внук на Персей, съпруг на Алкмена, баща на Ификъл и възпитател на Херакъл.

АНДРОМАХА — дъщеря на Еетион, цар на Тива в Киликия, съпруга на Хектор, майка на Астианакс (Скамандър), пленница на Ахиловия син Неоптолем след убийството на Хектор и разрушаването на Троя.

АНКЕЙ — 1. баща на аркадския водач Агапенор (II, 609);

2. етолиец от Плеврон, победен от Нестор по време на игрите, уредени на погребението на Амаринк (XXIII, 635).

АНТЕНОР — син на Есиет и Клеоместра, съпруг на Теана, баща на 11 сина: Агапенор, Акамант, Архелох, Демолеон, Хеликаон, Ифидамант, Коон, Лаодок, Педей и Полиб, от които седем паднали в сраженията. Те се наричат Антенориди. Баща им съветвал троянците да върнат Елена и съкровищата, които Парис докарал заедно с нея. Според късно предание заминал за Италия след разрушаването на Троя.

АНТЕЯ — 1. съпруга на Прет (VI, 160); 2. град в Месения, (IX, 151).

АНТИЛОХ — син на Нестор и Анаксибия (или Евридика), млад, красив и верен другар на Ахил, убит от етиопския цар Мемnon.

АНТИМАХ — троянец, баща на Хиполох, Хипомах и Пизандър, голям противник на мира с ахейците.

АНТИФ — 1. син на Приам, убит от Агамемнон (IV, 489; XI, 101); 2. син на Телемен, водач на меонците (II, 864); 3. син на Тесал, вожд на гръцките племена от Калиднийските острови (II, 678).

АНТИФАТ — 1. троянец, убит от лапита Леонтей (XII, 192); 2. ахеец, баща на Оикъл (XV, 242).

АНХИЗ — 1. син на Капис и нимфата Темида, баща на Еней и Хиподамия, цар на дарданците, красив като бог. Афродита се влюбила в него и му родила син Еней; 2. баща на Ехепол от Сикион (XXIII, 296).

АПИСАОН — 1. ахеец, син на Хипас, убит от Еней (XVII, 348); 2. троянец, син на Фавзий, убит от Еврипил (XI, 578, 582).

АПОЛОН — един от най-известните 12 олимпийски богове, син на Зевс и Лета, брат-близнак на Артемида, според Омир бил роден в Ликия, а според по-късни легенди — на остров Делос; бог на светлината, на пророческия дар, на поезията и лекарското изкуство, покровител на стадата, отмъстител за неправдите.

АРГИЙЦИ — едно от трите имена на гърците, употребявани в поемата. Другите две са ахейци и дорийци.

АРГОЛИДА — област в Североизточен Пелопонес.

АРГОС/1 — 1. столица на Арголида, разположена на река Инах, в Омирово време главен град във владенията на Диомед (II, 559); 2. област в Пелопонес с главен град Микена, където царувал Агамемnon (I, 30; II, 108); 3. = Пелопонес, понеже Аргос бил главен град на ахейците; 4. Аргос пеласгийски, град в Тесалия, подчинен на Ахил (II, 681); 5. долината на река Пеней (VI, 456); 6. = Гърция (XII, 70).

АРГОС/2 — 1. стоок пазач на Йо, убит от Хермес (XXIV, 345); 2. син на Зевс и Ниоба, митически цар на Аргос.

АРЕИЛИК — 1. троянец, убит от Патрокъл (XVI, 308); 2. баща на беотийския вожд Протоенор (XIV, 451).

АРЕЙТОЙ — 1. беотиец, владетел на Арна, съпруг на Филомедуза, баща на Менестий (VII, 8 и следващи); 2. колар на тракиеца Ригъм, убит от Ахил (XX, 488).

АРЕС — син на Зевс и Хера, бог на войната, символ на грубата сила, брат на Ерида, богинята на раздора, и баща на Страх и Ужас (IV, 440; V, 390). Взема участие ту на страната на ахейците, ту на страната на троянците.

АРИАДНА — дъщеря на Минос и сестра на Девкалион, помогнала на Тезей да излезе от лабиринта, но била изоставена от него.

АРКАДИЯ — област в Пелопонес.

АРКЕЗИЛАЙ — беотийски вожд, паднал от ръцете на Хектор.

АРТЕМИДА — дъщеря на Зевс и Лета, сестра-близнак на Аполон, богиня на луната и лова.

АРХЕЛОХ — син на Антенор, брат на Акамант, убит от Аякс Теламонов.

АСКЛЕПИЙ — опитен лекар, цар на Тесалия, баща на Махаон и Подалирий. По-късно почитан като бог.

АСТИАНАКС — синът на Хектор и Андромаха, така наричан от троянците, понеже Хектор бранил града — името значи градозащитник.

АСТИНОМА — собствено име на Хризейда, дъщеря на жреца Хриз, пленница на Агамемон.

АТА — дъщеря на Зевс, богиня на зата съдба, бедствията и отмъщението.

АТИНА — дъщеря на Зевс. Според по-късно предание тя излязла направо от главата на Зевс, въоръжена с щит, шлем и копие. Омир я нарича Тритогения — родена близо до езеро с име Тритон (или рекичка със същото име), или пък е във връзка с думата глава. Богиня на силата и мъдростта, единствена между богините носи егида като Зевс и Аполон и затова често поетът се обръща едновременно към трите божества.

АТРЕЙ — син на Пелопс и Хиподамия, брат на Тиест, баща на Агамемон и Менелай, цар на Микена.

АТРИД — син на Атрей, предимно Агамемон, но на отделни места и Менелай.

АТРИДИ — двамата синове на Атрей: Агамемон и Менелай.

АФРОДИТА — дъщеря на Зевс и Диона, майка на Еней, покровителка на Парис. Според по-късни предания родена от морската пяна (Хезиод). Нарича се още Киприда по името на остров Кипър. Богиня на любовта, красотата и грацията. Омир я представя като съпруга на Хефест, която мами мъжа си с Арес („Одисея“, VIII, 267).

АХЕЙЦИ — най-могъщият народ в цяла Гърция по времето на Троянската война. Според легендата Ахей бил син на Хелен и правнук на Девкалион. Ахейците живеели в Тесалия (II, 684) и в Пелопонес, най-вече около Аргос (V, 484). Данайците и мирмидонците вероятно принадлежат към ахейците. В поемата под ахеици често се разбират всички гърци.

АХЕЯ — 1. област, населявана от ахейците; 2. област, която влизала във владенията на Ахил и баща му Пелей.

АХИЛ — син на Пелей и Тетида, цар на мирмидонците от Тесалия, най-храбър герой от елините, които воювали срещу Троя. Той е внук на Еак и затова се нарича още Еакид; приятел на Патрокъл и Антилох, възпитаник на Феникс. Паднал пред стените на Троя, убит от стрела на Парис, насочена срещу уязвимата му пета от бог Аполон.

АЯКС — 1. син на Теламон и Перибоя, внук на Пелопс, цар на Саламин, най-храбър от гърците след Ахил. Той се нарича още „великият, големият Аякс“ за разлика от другия Аякс, наричан „малкият“ или „бързият“. Самоубил се, след като Одисей получил доспехите на Ахил чрез измама; 2. син на Ойлей, цар на локрийците, по-малък на ръст от Аякс Теламонов, но твърде бръз, смел и опитен в хвърляне на копие. Често се споменават и двамата герои заедно: Аякси.

БЕЛЕРОФОНТ — така се нарича Хипоной, след като убил Белер (Белерофонт = убиец на Белер); син на Главк, баща на Хиполох, Изандър и Хиподамия, дядо на Главк (VI, 155). Между неговите геройски дела е и убийството на Химера.

БИАНТ, БИАС — 1. троянец, баща на Лаогон и Дардан, убити от Ахил (XX, 460); 2. атинянин (XIII, 691); 3. вожд на пилосци (IV, 296), син на Амитаон и Идомена, брат на прорицателя Меламп, съпруг на Нелеевата дъщеря Пера.

БОРЕЙ — северен вятър, един от четирите ветрове, известни на Омир: Евър, Нот, Зефир и Борей (IX, 5).

БРИАРЕЙ — сторък морски исполин, който защищавал боговете от титаните; хората го наричали Егеон.

БРИЗ — владетел на гр. Лирнес, баща на Бризеида (Хиподамия), син на Ардис, цар на лелегите.

БРИЗЕИДА — (= Бризова), дъщерята на Бриз Хиподамия, пленена от Ахил след разрушаването на град Лирнес, съпруга на Минес.

ГАНИМЕД — син на троянския цар Трос, известен с голямата си красота, взет от Зевс за виночерпец на мястото на богинята Хеба. Според по-късните легенди той бил задигнат от орел и отнесен на Олимп.

ГЕЯ — богиня на земята, призовавана за свидетел при даване на клетви, съпруга на Уран, майка на сторъките, циклопите и гигантите.

ГИГАНТИ — 1. синове на Уран и Гея, чудовищни същества, половин хора и половин змии, много силни и надменни, обитавали Сицилия и били наказани от Зевс, понеже се опитали да превземат със сила Олимп; 2. диво племе, ненавиждано от боговете, което населявало Епир.

ГЛАВК — 1. син на Сизиф и Меропа, баща на Белерофонт (VI, 154); 2. син на Хиполох, внук на Белерофонт, другар по

гостоприемство на Диомед, вожд на ликийците, един от най-храбрите съюзници на троянците (II, 876; VI, 119; VII, 13; XII, 102 и др.).

ГОРГОНА — страшно чудовище, което вдъхвало ужас с главата си. Омир споменава само за една горгона, която нарича ту Горго, ту Медуза. Нейната глава, изобразена на щита на Зевс и на Атина, превръщала в камък всеки, който я поглеждал. Живеела в подземното царство. Хезиод споменава три горгони: Евриала, Кета и Стейна.

ГРАНИК — река в Мизия, която се влива в Пропонтида.

ДАНАЙЦИ — отначало само поданиците на аргоския цар Данай, син на Бел, внук на Посейдон, брат на цар Египт, баща на 50 дъщери, наречени данаиди. Под данайци в „Илиада“ се разбират поданиците на Аргоското царство или изобщо гърците, които се бият под стените на Троя.

ДАРДАН — 1. син на Зевс и Електра, брат на Ясий, митически основател на Дардания. Според легендата напуснал Аркадия и се преселил в Мала Азия, където основал Дардания. Неговата жена Хриза му подарила малка дървена статуя на Атина, наречена паладий: градът трябвало да остане непобедим, докато притежава тази статуя. След неговата смърт паладият бил пренесен в Троя. От втората си жена Батия, дъщеря на Тевкър, имал двама сина: Ил, основател на Троя, и Ерихтоний (XX, 215); 2. троянец, убит от Ахил (XX, 460).

ДАРДАНИД — 1. син на Дардан = Ил; 2. внук на Дардан = Приам.

ДАРДАНИЯ — 1. град на Хелеспонт, разположен в подножието на планината Ида (XX, 216); 2. областта около тоя град.

ДАРДАНЦИ — жителите на Дардания, поданици на Еней.

ДЕИФОБ — син на Приам и Хекуба, един от най-славните троянски герои, придружавал Елена, когато отишла да види дървения кон („Одисея“, IV, 276). Според по-късни предания той се оженил за Елена след смъртта на Парис и бил убит от Менелай.

ДЕЛОС — малък остров в Егейско море, на който се родили Аполон и Артемида. Първоначално се наричал Ортигия.

ДЕЛФИ — град във Фокида с известен храм на Аполон и прочуто прорицалище. Омир нарича оракула питийски.

ДЕМЕТРА — дъщеря на Кронос и Гея, сестра на Зевс, майка на Персефона, богиня на земеделието и плодородието, покровителка на

законите и реда; имала храм в Пирас в Тесалия, обичала Ясион и родила от него син — Плутос.

ДИОКЪЛ — син на Орсилох, внук на реката Алфей, баща на Кретон и Орсилох, цар на град Фера в Месения.

ДИОМЕД — син на Тидей и Деипила, съпруг на Егиалея, цар на Аргос, покровителствуван от богиня Атина.

ДИОНА — според Хезиод е дъщеря на Океан и Тетис, а според Омир — майка на Афродита от Зевс.

ДИОНИС — син на Зевс и Семела, бог на виното и веселието.

ДОДОНА — град в Епир, Северна Гърция, с твърде старо светилище. Според преданието Девкалион построил там храм на Зевс, а след това долетял гъльб от египетския град Тива и с човешки глас съобщил да се създаде оракул (прорицалище). Жреците в този храм пророкували по шума на свещения дъб или по звука на медните съдове при дуране на вятър.

ДОЛОН — троянец, син на Евмен, изпратен да разузнава, но заловен и убит от Диомед и Одисей.

ДОЛОПИ — силен народ, който живеел в Тесалия.

ДРИАДА — нимфа, която живее по дърветата.

ДРИАНТ — 1. лапит, когото Нестор видял в своята младост (I, 263); 2. тракийски цар, баща на Ликург (VI, 130).

ДУЛИХИЙ — остров в Йонийско море, населен с епейци, владение на Одисей.

ЕАК — син на Зевс и Егина, справедлив цар на остров Егина, съпруг на Ендеида, баща на Пелей и Теламон, дядо на Ахил. От втората си жена Псаматея имал син Фокос. След смъртта си бил причислен към божествете и поставен да съди мъртвите в подземното царство.

ЕАКИД — 1. син на Еак = Пелей; 2. внук или потомък на Еак = Ахил или Неоптолем (XI, 804; XVIII, 433).

ЕВБЕЯ — голям остров в Егейско море.

ЕВРИМЕДОНТ — 1. син на Птоломей, колар на Агамемnon (IV, 228); 2. слуга на Нестор (VIII, 114; XI, 620).

ЕВРИНОМА — дъщеря на Океан и Тетис (Тития), живеела в морските бездни, където приела Хефест, когато бил изгонен от Олимп. Според Хезиод тя е майка на харитите.

ЕВРИПИЛ — 1. син на Евемон и Опа, тесалийски вожд от Орменион (II, 735; V, 76; VI, 36; VII, 167; VIII, 265; XI, 576 и др.; XII, 2; XV, 392); 2. син на Посейдон и Астипалея, баща на Халкиопа, владетел на остров Кос (II, 677).

ЕВРИСТЕЙ — син на Стенел и Никипа. Внук на Персей, владетел на Микена. Хера направила да се роди няколко дни преди Херакъл и по този начин станал господар с неограничена власт над Херакъл. Той възлагал трудните подвизи на Херакъл.

ЕВЪР — един от четирите ветрове, известни на Омир; духа от югоизток.

ЕГА — 1. малък остров между егейските острови Тинос и Хиос (XIII, 20); 2. селища в Ахея и на остров Евбея, където бил почитан много Посейдон (VIII, 203).

ЕГЕЙ — баща на Тезей.

ЕГЕОН — морски великан със сто ръце и петдесет глави, син на Уран и Гея, помогнал на Зевс, когато титаните се надигнали срещу боговете и Зевса.

ЕГИНА — остров в Сароническия залив.

ЕДИП — син на Лай и Йокаста, баща на Етеокъл, Полиник, Антиона и Исмена, тивански цар.

ЕРИБОЯ — дъщеря на Евриах, внучка на Хермес, съпруга на Алоей, мащеха на От и Ефиалт. От злоба към заварените си деца тя открила на Хермес мястото, където пазели заточения Арес.

ЕТИОН — 1. владетел на малоазийския град Тива, баща на Андромаха, убит от Ахил (VI, 395 и др.); 2. жител на остров Имброс, който откупил Ликаон от Ахил (XXI, 41); 3. троянец, син на Подес (XVII, 575).

ЕЗЕП — 1. река в Мизия при планината Ида (II, 825); 2. син на троянец Буколион и Абарбарея (VI, 21).

ЕЛАДА — малка област в Северна Гърция, подвластна на Ахил.

ЕЛЕВЗИН — баща на Триптолем, основател на град Елевзин.

ЕЛЕЙЦИ — жители на областта Елида.

ЕЛЕНА — дъщеря на Зевс и Леда, сестра на Клитемнестра, Кастор и Полидевк, съпруга на Менелай, майка на Хермиона, гробната от Парис и станала негова жена, а след смъртта му жена на брат му Деифоб, прочута с голяма красота.

ЕЛИДА — област в Западен Пелопонес, разположена между Ахея, Аркадия, Месения и морето. Южната част била населена с ахейци и принадлежала към владенията на Нестор.

ЕНЕЙ — син на Анхиз и Афродита, дардански цар, роднина на Приам, брат на Хиподамия, потомък на Трос.

ЕНЕТИЯ — област в Мала Азия, недалече от Фригия, населена от пафлагонското племе енети, които се смятат за праадеди на венетите в Италия.

ЕНИАЛИЙ — отначало само прякор на Арес, а след това и самостоятелен бог на ужасните битки, син на Арес и Енио, а според други легенди син на Кронос и Рея.

ЕНИО — богиня на войната, спътница на Арес.

ЕОЛ — 1. син на Хелен и нимфата Орсеида, цар на Магнезия, баща на Сизиф и Атамант, родоначалник на еолийците (VI, 154); 2. син на Посейдон и Арна, цар на остров Еолия, приятел на боговете, а по-късно бог на ветровете.

ЕОЛИЯ — легендарен остров, седалище на бога на ветровете Еол.

ЕПЕЙЦИ — първоначални жители на Елида.

ЕПИСТРОФ — 1. фокеец, син на Ифит, брат на Схедий (II, 517); 2. вожд на ализоните, съюзници на троянците (II, 856); 3. син на Евен, убит от Ахил (II, 692).

ЕРЕБ — тъмно място, което се намирало според Омир между земята и подземното царство на Хадес. През Еreb минавали душите на умрелите, за да стигнат в подземното царство.

В по-късни митове Ереб е божество, син на Хаос, съпруг на Ношта, баща на Ефир и Ден.

ЕРЕХТЕЙ — наричан още Ерихтоний, син на Хефест и Гея, възпитан от Атина Палада, атински цар.

ЕРИДА — дъщеря на Ношта, богиня на раздора, сестра и спътница на Арес.

ЕРИНИЯ — богиня на отмъщението, особено за убийство и престъпления против роднини, за клетвонарушение, но в някои случаи се явява и като враг на хората и ги подбужда към престъпление. Така ериниите се доближават до Ата и до мойрите. Омир говори ту за една, ту за няколко еринии.

ЕРИОПИДА — жена на Ойлей, майка на Аякс Ойлеев, мащеха на Медон.

ЕРИХТОНИЙ — 1. син на Дардан, баща на Трос, цар на Дардания (XX, 219); 2. син на Гея и Хефест, отъждествяван с Ерихтей (II, 547).

ЕТЕОКЪЛ — син на Едип и Йокаста (наричана още Етикаста), брат на Полиник, Антигона и Ислена.

ЕТИОПЦИ — митическо племе (= препърлени от Сльнцето), които живеели по крайбрежието на океана.

ЕТОЛИЙЦИ — жители на областта Етолия в Средна Гърция.

ЕТРА — дъщеря на Питет, жена на Егей, майка на Тезей, пленница-служигня на Елена.

ЕФИРА — 1. старото име на Коринт (VI, 125, 210); 2. град в Елида, отчество на епейците (II, 655; XI, 741); 3. град в Тесалия — неговите жители се наричат ефири (XIII, 301).

ЕХИНСКИ ОСТРОВИ — група острови в Йонийско море, които били натрупани около устието на река Ахелой като бодили на таралеж (Ехински острови значи Таралежови).

ЗАКИНТ — остров в Йонийско море срещу Елида.

ЗЕВС — син на Кронос и Рея, брат на Посейдон, Хадес, Хестия и Деметра, брат и съпруг на Хера, която му родила Арес, Илития, Хеба и Хефест, баща на Атина, на музите (майка Мнемозина), на Херакъл (майка Алкмена), на Персей (майка Даная), на Персефона (майка Деметра), на Минос и Радамант (майка Европа), на Афродита (майка Диона), на Пиритой (майка Иксиона), на Сарпедон (майка Лаодамия), на Аполон и Артемида (майка Лета), на Дионис (майка Семела); господар на небето и облаците, баща на хората и боговете, върховен бог.

ЗЕЛЕЯ — град в Троада, в полите на планината Ида, недалеч от устието на река Езеп, която се влива в Пропонтида (II, 824).

ЗЕФИР — западен вятър, представян като божество, син на Астрей и Еос (Зората), баща на Ахиловите коне Ксант и Балий от харпията Подарга.

ИДА — планина в Мала Азия, седалище на Зевс.

ИДЕЙ — 1. троянец, син на Дарес (V, 11, 20); 2. троянец, вестител и колар на Приам (III, 248; XXIV, 325 и др.).

ИДОМЕНЕЙ — син на Девкалион, внук на Минос, цар на Крит, един от първите герои на Троянската война.

ИКСИОН — цар на Тесалия, съпруг на Дия (Иксиона), баща на кентаврите от Нефела. След като убил своя тъст, той бил помилван от Зевс и приет на Олимп, но се опитал да съблазни Хера и затова бил наказан, като го привързали в подземното царство към едно вечно движещо се огнено колело.

ИЛ — син на Трос и Калироя, баща на Лаомедонт, брат на Ганимед и Асарак, основател на Илион (Троя). Неговата надгробна могила се намирала в полето пред Троя.

ИЛИОН — град Троя, наречен така по името на своя основател.

ИЛИТИЯ — богиня, която помага при раждането и праща родилните болки.

ИМБРОС — остров и град на него, наблизо до тракийското крайбрежие.

ИРИДА — вестителка на боговете, предимно на Хера. Явява се обикновено преобразена като друго лице: Полит (II, 791), Лаодика (III, 124). В по-късните митове тя е богиня на дъгата.

ИТАКА — малък остров в Йонийско море, родина и владение на Одисей.

ИФИАНАСА — дъщеря на Агамемnon и Клитемнестра, известна от по-късните митове като Ифигения.

КАВКОНИ — племе в Пафлагония.

КАДМЕЙЦИ — = тиванци.

КАЛИДОН — град в Етолия. В неговите околности станал ловът на калидонския глиган.

КАЛИДНИЙСКИ ОСТРОВИ — според едни това са Спорадските острови, според други — двата острова Лерос и Калимна, а според трети — един остров.

КАЛИКОЛОНА — хълм в полето пред Троя.

КАЛХАС, КАЛХАНТ — прочут гръцки гадател, син на Тестор, брат на Алкмаон.

КАРИЙЦИ — жителите на Кария, област в Мала Азия.

КАСАНДРА — красива дъщеря на Приам, получила дар от Аполон да предсказва винаги вярно, но понеже не отговорила на неговите чувства, той я проклел да предрича само злини и никой да не ѝ вярва.

КАСТОР — син на Зевс и Леда, брат на Полидевк, Клитемнестра и Елена, опитен укротител на коне. Заедно с брат си Полидевк се наричат Диоскури — Зевсови потомци.

КЕФАЛЕНЦИ — име на Одисеевите поданици, които обитавали островите Самос, Итака, Закинт, Дулихий и крайбрежието на Гърция.

КИКОНИ — тракийско племе.

КИЛИКИЙЦИ — племе, населявало Фригия, а след това дало името си на областта Киликия в Мала Азия.

КИПРИДА — прозвище на Афродита, понеже била много почитана на остров Кипър.

КИТЕРА — остров и град на него със същото име, близо до Лаконския залив, известен с храм на Афродита.

КЛЕОПАТРА — дъщеря на Идас и Марпеса, съпруга на Мелеагър.

КЛИМЕНА — робиня на Елена, доведена от Спарта в Троя.

КЛИТЕМНЕСТРА — дъщеря на Тиндар и Леда, съпруга на Агамемнон.

КОРИНТ — град на Истмийския провлак.

КОС — остров и град на острова в Средиземно море, близо до бреговете на Кария.

КРАНАЯ — остров с неизвестно местонахождение.

КРАПАТ — остров между Крит и Родос.

КРЕОН — 1. баща на Ликомед (IX, 84); 2. син на Меникей, баща на Хемон и Мегара, брат на Йокаста, тивански цар след изгонването на Едип („Одисея“, XI, 269).

КРОНИД — = син на Кронос, предимно Зевс.

КРОНОС — син на Уран и Гея, съпруг на Рея. Той свалил баща си от престола, но бил прокълнат от родителите си да понесе същата участ и затова гълтал всяко свое новородено дете. След Хестия, Деметра, Хера, Хадес и Посейдон погълнал вместо Зевс увит в пелени камък, който му подала Рея. Зевс го свалил от престола и с помощта на Метис заставил баща си да повърне погълнатите си деца.

КСАНТ — 1. троянец, син на Фенопс, брат на Форкис и Тоон, убит от Диомед (V, 152); 2. кон на Ахил, роден от харпията Подарга и Зефир, надарен с човешка реч (XVI, 149; XIX, 400, 405); 3. кон на Хектор (VIII, 185); 4. бог на река в Троада, която боговете наричали Ксант, а хората — Скамандър (XX, 40; XXI, 146).

ЛАОДАМАНТ — син на троянца Антенор, убит от Аякс Теламонов.

ЛАОДАМИЯ — дъщеря на Белерофонт, майка на Сарпедон (от баща Зевс).

ЛАОДИКА — 1. дъщеря на Агамемнон и Клитемнестра (IX, 145). 2. една от най-хубавите дъщери на Приама (III, 128).

ЛАОТОЯ — дъщеря на Алт, извънбрачна жена на Приам, майка на Ликаон и Полидор.

ЛАОМЕДОНТ — син на Ил, баща на Приам, Титон, Ламп, Клитий и Хикетаон.

ЛЕДА — дъщеря на Тестий, съпруга на Тиндар, майка на Елена, Клитемнестра, Кастрор и Полидевк. Според едни легенди момчетата били синове на Зевс, а момичетата били дъщери на Тиндар, а според други — само Клитемнестра е дъщеря на Леда и Тиндар, а другите деца са от Зевс.

ЛЕКТ — морски нос срещу остров Лесбос.

ЛЕМНОС — остров в Егейско море.

ЛЕСБОС — остров и град на острова в Егейско море.

ЛЕТА — дъщеря на титана Кей и Феба, според други на Кронос и Феба, съпруга на Зевс преди Хера, майка на Аполон и Артемида.

ЛИКАОН — 1. ликийски цар, баща на Пандар (II, 826; IV, 89, 93; V, 95, 101); 2. син на Приам и Лаотоя, пленен от Ахил и продаден в робство, освободен след време, отново пленен и убит от Ахил (III, 333; XX, 81; XXI, 35, 114, 127, XXIII, 746).

ЛИКИЙЦИ — 1. жители на Ликия, подвластни на Сарпедон (II, 876); жители на Малка Ликия, област до планината Ида, подвластни на Пандар (V, 173; XV, 486).

ЛИКУРГ — 1. син на тракийския цар Дриант, цар на едонците в Тракия; бил ослепен, понеже преследвал кърмачките на малкия още Дионис (VI, 130); 2. син на Алей и Неера, цар на Аркадия, убил чрез измама Ареитой с боздуган (VII, 142).

ЛИРНЕС, ЛИРНЕТ, град в Троада, столица на цар Минес.

МАГНЕТИ — жители на областта Магнезия в Тесалия.

МАХАОН — син на Асклепий, брат на Подалирий, владетел на Трика в Тесалия, прочут лекар, възпитан от кентавъра Хирон, убит от Еврипил.

МЕАНДЪР — река в Мала Азия, която тече през Йония и Фригия, влива се в морето близо до град Милет, прави големи извивки.

МЕГЕС — 1. троянец, баща на Перим (XVI, 695); 2. син на Филей и Ктимена, сестриник на Одисей, вожд на войските от Дулихий (II, 732 и др.).

МЕДЕСИКАСТА — извънбрачна дъщеря на Приам, съпруга на Имбрий.

МЕДОН, МЕДОНТ — 1. извънбрачен син на Ойлей, брат само по баща на Аякс Ойлеев, живеещ във Филака, убит от Еней (II, 727; XIII, 693; XV, 332); 2. ликиец, придружител на Хектор (XVII, 216).

МЕКИСТЕЙ — 1. син на цар Талай, брат на Адраст, баща на Евриал, участвувал в състезанията на погребението на Едип (II, 566; XXIII, 678); 2. син на Ехий, убит от Полидамант (XV, 339).

МЕЛАНИП — 1. ахеец (XIX, 240); 2. троянец, убит от Патрокъл (XVI, 695); 3. троянец, убит от Тевкър (VIII, 276); 4. троянец, син на Хикетаон, братовчед на Хектор, убит от Антилох (XV, 246 и следващи).

МЕЛЕАГЪР — син на Ойней и Алтея, съпруг на Клеопатра, участник в лова за калидонския глиган.

МЕНЕЛАЙ — син на Атрей и Аеропа, брат на Агамемнон, съпруг на Елена, баща на Хермиона, цар на Спарта.

МЕНЕСТЕЙ — атински вожд, син на Петеос.

МЕНЕСТИЙ — 1. син на Ареитой и Филомедуза, цар на Арна в Беотия, убит от Парис (VII, 8–10); 2. син на Сперхей и Полидора, сестрата на Ахил, един от видните мирмидонци (XVI, 173–178).

МЕНОЙТИД, МЕНОЙТИАД — = син на Менойтий, тоест Патрокъл.

МЕНОЙТИЙ — син на Актон, баща на Патрокъл, живеещ в Опунт.

МЕОНЦИ — жителите на областта Меония в Лидия, разположена до планината Тмол.

МЕСЕИДА — извор в Лакония.

МЕТОНА — град на полуостров Магнезия, владение на Филоктет.

МИЗИ, МИЗИЙЦИ — 1. племе в областта Мизия в Мала Азия, по произход от Тракия (II, 858; X, 430); 2. племе в областта между Дунав и Стара планина (XIII, 5).

МИКАЛЕ — нос в Мала Азия, на който има възвишение със същото име.

МИКЕНА — цветущ град в Арголида, столица на Агамемнон.

МИЛЕТ — цветущ град в Мала Азия с четири пристанища, заселен от жители на град Милет на остров Крит.

МИНЕС, МИНЕТ — син на Евен, брат на Епистроф, убит от Ахил, съпруг на Бризеида.

МИНОС — син на Зевс и Европа, брат на Радамант, съпруг на Пазифая, баща на Девкалион и Ариадна, законодател и митически цар на остров Крит, а след смъртта си съдия в подземното царство.

МИРИНА — дъщеря на Тевкър, жена на Дардан. Нейната надгробна могила се намирала пред Скейските порти и по-късно била наречена Батиея, което значи Хълм на трънените храсти.

МИРМИДОНИЦИ — част от ахейците, които се преселили от остров Егина в Тесалия, подвластни на Ахил, обитаващи Фтия и Елада.

НАЯДА — нимфа на изворите, реките и текущите води.

НЕЛЕЙ — син на Посейдон и Тиро, мъж на Хлорида, брат на Пелиас, баща на 12 сина, от които най-известни са Нестор и Хромий (XI, 683). Според легендата Нелей бил изгонен от брат си Пелиас от Йолк (в Тесалия) и се преселил в Месения, където основал Пилос. Херакъл избил синовете му, като останал жив само Нестор.

НЕЛИД — = син на Нелей, тоест Нестор.

НЕОПТОЛЕМ — син на Ахил и Деидамия, възпитан на остров Скирос в двореца на цар Ликомед.

НЕРЕЙ — син на Понт и Гея, съпруг на Дорида, баща на нереидите.

НЕРЕИДА — дъщеря на Нерей и Дорида. Според Омир нереидите били петдесет, но споменава имената само на 34, от които най-известна е Тетида, майката на Ахил.

НЕСТОР — син на Нелей и Хлорида, най-мъдрият от елинските царе, взели участие в Троянската война.

НЕСТОРИД — = син на Нестор, тоест Антилох или Тразимед.

НИОБА — дъщеря на Тантал и Дия, съпруга на тиванския цар Амфион, майка на 12 деца: шест дъщери и шест сина, които Аполон и Артемида убили, защото Ниоба обидила майка им Лета, като я нарекла бездетна.

НИРЕЙ — син на Харопс и Аглая, най-красивият от всички ахейци през Троянската война, но след Ахил.

НОТ — бог на южния вятър (по-точно на югозападния вятър), който докарвал влага и дъжд.

ОДИСЕЙ — син на Лаерт и Антиkleя, брат на Ктимена, съпруг на Пенелопа, баща на Телемах, цар на кефаленците, владетел на Итака, Сама, Закинт и съседните им брегове от сушата.

ОЙЛЕЙ — 1. съпруг на Ериопида, баща на Аякс Ойлеев и на Медон, цар на локрийците (II, 727; XII, 694; XV, 333); 2. троянец, колар на Приам, убит от Агамемнон (XI, 93).

ОЙНЕЙ — син на Портей, брат на Атрий и Мелас, съпруг на Алтея, баща на Тидей, Мелеагър и Деянира, дядо на Диомед, цар на Калидон.

ОЛИМП — най-високата планина в Северна Гърция между Тесалия и Македония. Според митовете от времето на Омир боговете живеят на Олимп, покрит с облаци и дълбок сняг.

ОРЕСТ — 1. син на Агамемнон и Клитемнестра, възпитан от дядо си Строфий във Фокида (IX, 142); 2. ахеец, убит от Хектор (V, 705); 3. троянец, убит от Леонтей (XII, 139).

ОРИОН — 1. беотийски гигант-ловец, красив и сръчен, обикнат от богинята на зората, убит от Артемида; 2. съзвездие.

ОТ — 1. гигант, син на Алоей (или Посейдон) и Ифимедея, брат на Ефиалт (V, 385); 2. епейски вожд от Килена, убит от Полидамант (XV, 518).

ОТРИНТИД — = Ифитион.

ПАЛАДА — = Атина.

ПАМОН — син на Приам и Хекуба.

ПАНДАР — ликиец, син на Ликаон, опитен в стреляне с лък, убит от Диомед.

ПАНОПЕЙ — 1. баща на Епей (XXIII, 665); 2. град във Фокида (II, 520).

ПАНТОЙ — баща на Евфорб, Полидамант и Хиперенор, жрец на Аполон в Делфи, но Антенор го довел в Троя и Приам го направил жрец на Аполон в Троя.

ПАРИС — син на Приам и Хекуба, похитител на Елена, наричан и Александър.

ПАТРОКЪЛ — син на Менойтий и Стенела, локридски герой, неразльчен другар на Ахил, убит от Хектор.

ПАФЛАГОНЦИ — жителите на Пафлагония, област в Мала Азия, между реката Халис и Фригия.

ПЕАН — лекар на боговете.

ПЕДАС — 1. син на Буколион и Абарбара, брат на Езеп, убит от Евриал (VI, 21); 2. име на третия кон на Ахил, отгледан в малоазийска Тива до планината Плак (XVI, 152, 467); 3. град на лелегите, столица на цар Алт, разрушен от Ахил (VI, 35).

ПЕЙРОЙ — син на Имбрас, баща на Ригъм, живял в Енос, водач на тракийци, убит от Тоант.

ПЕЛАСГИ — едно от най-старите племена, които живеели в Епир, Тесалия и Пелопонес.

ПЕЛЕЙ — син на Еак, цар на мирмидонците, живеещ във Фтия, любимец на боговете, оженил се първо за Антиона, щерка на Евритион, от която имал дъщеря Полидора. След смъртта на първата си съпруга се оженил за морската богиня Тетида, която му родила Ахил.

ПЕЛИОН — висока планина в Тесалия.

ПЕЛОПС — син на Тантал и Хиподамия, баща на Атрей и Тиест, владетел на Пелопонес (= остров на Пелопс).

ПЕОНЦИ — племе в Северна Тракия между реките Аксий (Вардар) и Струмона (Струма), изкусни стрелци с лък.

ПЕРГАМ — крепостта на град Троя.

ПЕРЕБИ — жители на област в Тесалия.

ПЕРИБОЯ — най-старата дъщеря на Аксамен, майка на Пелегон от Аксий, баба на Астеропей.

ПЕРКОТА — град на Хелеспонт.

ПЕРСЕЙ — син на Зевс и Даная, баща на Стенел, Алкей и Електрион.

ПЕРСЕФОНА — дъщеря на Зевс и Деметра, съпруга на Хадес.

ПИЕРЕЯ — равнина в Македония.

ПИЗАНДЪР — 1. син на Мемал, един от водачите на мирмидонците (XVI, 193); 2. син на Антимах, убит от Агамемнон (XI, 122, 143); 3. троянец, убит от Менелай (XIII, 601–619).

ПИЛЕМЕН — водач на пафлагонците, баща на Харпалион, убит от Менелай.

ПИЛОС — град: 1. на юг от реката Алфей в Елида (XI, 689); 2. в Месения, вероятно град на Нестор.

ПИРЕХЪМ — водач на пеонските войски, ранен от Патрокъл.

ПИРИТОЙ — син на Зевс и Дия (съпруга на Иксион), мъж на Хиподамия, баща на Полипет, цар на лапитите в Тесалия.

ПИТОН — старото име на град Делфи, разположен в областта Фокида, Средна Гърция.

ПЛАК — планина в Мизия, Мала Азия, в полите на която се намирал град Тива.

ПЛАТЕЯ — град в Беотия на река Азоп.

ПЛЕЯДИ — седем дъщери на Атлас, които от мъка за своя баща се самоубили. Зевс ги превърнал в звезди.

ПОДАЛИРИЙ — син на Асклепий, брат на Махаон.

ПОДАРГА — една от харпиите, която родила от Зефир двата коня Ксант и Балий, подарени на Пелей.

ПОЛИДАМАНТ, ПУЛИДАМАНТ — син на Пантой и Фронтида, брат на Евфорб и Хиперенор, съветник на Хектор и троянците.

ПОЛИДЕВК — син на Зевс и Леда, брат на Клитемнестра, Кастор, и Елена, опитен в юмручен бой и укротяване на коне.

ПОЛИДОР — 1. син на Приам и Лаотоя, убит от Ахил (XX, 407, 419; XXI, 91; XXII, 46); 2. ахеец, победен от Нестор в хвърляне на копие (XXIII, 637).

ПОЛИДОРА — дъщеря на Пелей и Антиона, сестра на Ахил, съпруга на Бор или Сперхей, майка на Менестей.

ПОЛИКТОР — измислено име, което Хермес съобщава като име на баща си, когато приджурявал Приам.

ПОЛИТ — син на Приам и Хекуба.

ПОЛИНИК — син на Едип и Йокаста, брат на Етеокъл, Антиона и Исмена.

ПОЛИФЕМ — лапит от далечните геройски времена.

ПОСЕЙДОН — син на Кронос и Рея, брат на Зевс и Хадес, на Хестия, Деметра и Хера, съпруг на Амфитрита, бог на морето.

ПРЕТ — син на Абант и Окалея, съпруг на Антея, цар на Тиринт и Аргос.

ПРИАМ — потомък на Дардан, син на Лаомедонт, съпруг на Хекуба, баща на петдесет сина и дванадесет дъщери, троянски цар.

ПРИАМИД — = син на Приам, предимно Хектор.

ПРОТОЕНОР — син на Ареилик, беотийски вожд.

РАДАМАНТ — син на Зевс и Европа, брат на Минос, цар на остров Крит, съдия в подземното царство заедно с Минос и Еак.

РЕЗОС, РЕЗ — 1. син на Ейоней, тракийски цар, убит от Диомед и Одисей (Х, 435, 470); 2. река в Троада, която се влива в река Граник (ХII, 20).

РЕЯ — дъщеря на Уран и Гея, сестра и жена на Кронос, майка на Зевс, Хадес и Посейдон, на Хера, Деметра и Хестия.

РОДОС — остров в Средиземно море, близо до малоазийския бряг.

САЛАМИН — остров, разположен край атическото крайбрежие, родина на Аякс Теламонов.

САМА — остров близо до Итака, според други така се наричала една част от остров Кефалония.

САМОС — 1. остров Сама; 2. остров в Егейско море, близо до тракийския бряг, към устието на река Марица, наричан още Самотраки (ХII, 12); 3. остров с град, който носи същото име, близо до малоазийския бряг, с храм на Хера.

САНГАРИЙ — река във Витиния и Фригия, която се влива в Черно море.

САРПЕДОН — син на Зевс и Лаодамия, дъщеря на Белерофонт, владетел на Ликия, убит от Патрокъл.

СЕМЕЛА — дъщеря на Кадъм и Хермиона, майка на Дионис (от баща Зевс).

СЕСТ — малък град на тракийския бряг на Хелеспонт, разположен срещу град Абид.

СИЗИФ — син на Еол и Енарета, съпруг на Меропа, баща на Главк, основател на Коринт, известен с коварството си.

СИМА — остров между Родос и Книдос.

СИМОЕНТ — малка река в Троада, която извира от Ида и се влива в Скамандър.

СИПИЛ — планина между Лидия и Фригия, разклонение на планината Тмол.

СКАМАНДЪР — река в Троада, която боговете наричат Ксант, извира от Ида, слива се със Симоент и се влива в Хелеспонт, на север от Сигеон.

СКАМАНДРИЙ, СКАМАНДЪР — 1. синът на Хектор, наричан от троянците Астианакс (VI, 402); 2. син на Строфий, убит от Менелай (V, 49).

СКЕЙСКИ ПОРТИ — западните врати на Троя, наричани още Дардански или Западни порти.

СКИРОС — остров в Егейско море и град на него със същото име, родно място на Ахиловия син Неоптолем.

СМИНТЕЙ — прякор на Аполон. Според едни по името на град Сминта, а според други от нарицателното име „сминтос“ (мишка), понеже богът се почитал и като изтребител на полските мишки.

СОЛИМИ — войнствено племе в Ликия, Мала Азия.

СПАРТА — град в Лакония, столица на Менелай.

СПЕРХЕЙ — река в Тесалия. Речният бог Сперхей бил баща на Менестей.

СТЕНЕЛ — 1. син на Капаней и Евадна, другар на Диомед, един от кандидатите за ръката на Елена, участник в похода на епигоните (на Седемте против Тива) и в Троянската война (II, 564); 2. син на Персей и Андромеда, баща на Еристей, цар на Аргос и Микена (XIX, 116).

СТИКС — река в подземното царство, в която се кълнели божествете.

ТАЛАЙ — син на Биант, участник в похода на аргонавтите, баща на Адраст, Мекистей и др.

ТАЛЕМЕН — вожд на меонците, баща на Антиф и Местъл.

ТАЛТИБИЙ — глашатай на Агамемнон, почитан в Спарта и Аргос като герой.

ТАМИР — син на Филамон и Аргиопа, митически тракийски певец, който се състезавал с музите и бил победен от тях — (II, 595).

ТАРНА — град в подножието на планината Тмол, след време наречен Сарди.

ТАРТАР — дълбока тъмна пропаст под подземното царство, която се намира толкова далече от земята, колкото небето е далече от земята. В Тартар са затворени Кронос, Япет, Титий, Сизиф, Тантал, Иксцион и др.

ТЕВКЪР — син на Теламон и Хезиона, неедноутробен брат на Аякс Теламонов, най-опитният стрелец с лък от гръцките герои.

ТЕЗЕЙ — син на Егей (според други митове на Посейдон) и Етра, атински герой и владетел.

ТЕМИДА — дъщеря на Уран и Гея, богиня на справедливостта, законността и правораздаването.

ТЕЛАМОН — син на Еак, брат на Пелей, баща на Аякс Теламонов и Тевкър, саламински владетел.

ТЕЛАМОНИД — = син на Теламон (Аякс Теламонов или Тевкър).

ТЕЛЕМАХ — син на Одисей и Пенелопа.

ТЕНЕДОС — остров в Егейско море, близо до брега на Троада.

ТЕРСИТ — най-грозният от гърците, които участвували в Троянската война, изобличител и хулител на Агамемnon и другите водачи, противник на войната. Омир не споменава нищо нито за отечеството му, нито за родителите му. Според Аполодор той бил син на Агрий, а според други Агрий му бил вуйчо. По-късните митове съобщават, че бил убит от Ахил.

ТЕСАЛ — син на Херакъл и Халкиона, баща на Фидип и Антиф, водач на войските от Кос и Калиднийските острови.

ТЕСТОР — 1. баща на Калхас и Алкмаон (I, 69; XII, 394); 2. троянец, син на Еноп, убит от Патрокъл (XVI, 401).

ТЕСТОРИД — = син на Тестор, тоест Калхас или Алкмаон.

ТЕТИДА — дъщеря на Нерей и Дорида, морска богиня, съпруга на Пелей, майка на Ахил.

ТЕТИС, ТИТИЯ — дъщеря на Уран и Гея, жена на Океан, майка на речните нимфи и на океанидите.

ТИВА — 1. главният град на Беотия, основан от Кадъм, наричан седмовратен град (XXIII, 679); 2. град в Горен Египет на река Нил, имал сто врати (IX, 381); 3. град в Троада, резиденция на Еетион, бащата на Андромаха, близо до планината Плак (1, 366; VI, 397).

ТИДЕЙ — син на Ойней, баща на Диомед, калидонски цар.

ТИДИД — = син на Тидей, тоест Диомед.

ТИЕСТ — брат на Атрей, чично на Агамемнон и Менелай.

ТИМБРА — равнина в Троада, където станували съюзниците на троянците.

ТИРИНГ — древен град в Арголида, седалище на Персей.

ТИТАНИ — синове на Уран и Гея, братя на сторъките и циклопите. Титани били Океан, Кеос, Криос, Хиперион, Япет и Кронос.

ТИТОН — син на Лаомедонт, цар на Фригия, съпруг на Зората (Еос).

ТИФОН — великан, олицетворение на вулканите и бурите.

ТМОЛ — планина в Лидия, близо до Сарди.

ТОАНТ, ТОАС — 1. син на Андремон и Горт, цар на Плеврон и Калидон в Етолия (IV, 527 и др.); 2. син на Дионис и Ариадна, цар на остров Лемнос, баща на Хипсипила (XIV, 230; XXIII, 745); 3. троянец, убит от Менелай (XVI, 311).

ТООН — 1. син на Феноп, брат на Форкис и Ксант, убит от Диомед (V, 152); 2. троянец, убит от Одисей (XI, 422); 3. троянец, убит от Антилох (XII, 140; XIII, 545).

ТРИКА — град в Тесалия, близо до планината Пинд, с прочут храм на Асклепий.

ТРОАДА — област в Мала Азия, околността на град Троя.

ТРОИЛ — син на Приам и Хекуба.

ТРОС — 1. син на Ерихтоний и Астиоха, внук на Дардан, съпруг на Калироя, баща на Ил, Асарак и Ганимед, царувал в Троада (XX, 230); 2. син на Аластор, убит от Ахил (XX, 462).

ТРОЯ — 1. главен град на областта Троада, наричан често Илион по името на основателя си Ил, син на Трос; 2. областта Троада. В околностите на град Троя се намира Троянската равнина между морето и града. В нея имало: свещен дъб, посветен на Зевс, споменаван често в „Илиада“; свещена смокиня или хълм на свещената смокиня; наблюдателен хълм; надгробна могила на Батией; надгробна могила на Ил; надгробна могила на Есиет, от която се виждал целият ахейски лагер; възвишение към брега на Хелеспонт; укрепление, издигнато от Атина и троянците, за да пази Херакъл от чудовището на морето; височина Каликолона (= Хубавият хълм).

УКАЛЕГОН — един от старците на Троя, който бил заедно с Приам на крепостната кула.

УРАНОС, УРАН — съпруг на Гея, изначален бог, олицетворява небето, баща на титаните, циклопите и сторъките.

ФЕНИКС — 1. баща на Европа, дядо на Минос и Радамант, синове на дъщеря му и Зевс (XIV, 321); 2. син на Аминтор, възпитател на Ахил (IX, 168, 223, 427, 607, 621 и др.).

ФЕРА — 1. град в Тесалия на Бебското езеро, столица на Адмет (II, 711); 2. град в Месения (IX, 151; V, 543).

ФЕРЕТИАД — = потомък или син на Ферес, тоест Евмел или Адмет.

ФИДИП — син на Тесал, брат на Антиф, потомък на Херакъл, вожд на войските от Калиднийските острови.

ФИЛАКА — град в Тесалия.

ФИЛЕИД — = син на Филей, тоест Мегес.

ФИЛОКТЕТ — син на Пеас и Демонаса, ахейски вожд, пристигнал от Мелибея в Тесалия и се присъединил към войските в Авлида със седем кораба.

ФЛЕГИЙЦИ — разбойническо племе в Тесалия.

ФОБОС — бог на бягството.

ФОРБАНТ, ФОРБАС — 1. цар на Лесбос, баща на Ахиловата пленница Диомеда (IX, 665); 2. троянец, баща на Илионей (XIV, 488).

ФРИГИЙЦИ — жители на малоазийската област Фригия, преселени от Тракия.

ФТИЯ — страна и град в Тесалия, владение на Пелей, бащата на Ахил.

ХАДЕС — 1. син на Кронос и Рея, брат на Зевс, Посейдон, Хера, Деметра и Хестия, бог на подземното царство, съпруг на Персефона 2. подземно царство.

ХАЛИЗОНИ — жители на крайморска страна, по-късно наречени халиби или халдеи.

ХАЛКИДА — 1. град и планина на остров Евбея (II, 597); 2. град в Етолия (II, 537).

ХАРИТА — жената на Хефест.

ХАРИТИ — дъщери на Зевс и океанидата Евринома, божества на красотата и радостта, спътници и другарки на Афродита. В „Илиада“ се споменава името на най-младата харита Пазитея (XIV, 269).

ХАРПИИ — митични чудовища, богини на бурите. Според Омир и Хезиод те били с красиви лица, а трагиците ги представят като грозни стари жени с уши на мечка, с извит клон и нокти, с тяло на ястреб.

ХЕБА — дъщеря на Зевс и Хера, съпруга на Херакъл, богиня на младостта, често прислужва на боговете.

ХЕКАМЕДА — дъщеря на Арсиной от Лесбос, пленница на Нестор.

ХЕКТОР — син на Приам и Хекуба, съпруг на Андромаха, баща на Астианакс, най-храбрият троянец.

ХЕКУБА, ХЕКАБА — дъщеря на фригийския цар Димант, сестра на Азий, съпруга на Приам.

ХЕЛЕН — 1. син на Приам и Хекуба, прочут троянски прорицател (VI, 76 и др.); 2. син на Енопион, убит от Хектор (V, 707).

ХЕЛЕСПОНТ — Дарданелският проток.

ХЕЛИКОН — планина в Беотия, посветена на Аполон и музите.

ХЕРА — дъщеря на Кронос и Рея, сестра и съпруга на Зевс, майка на Арес и Хефест, на Илития и Хеба.

ХЕРАКЪЛ — син на Зевс и Алкмена, съпругата на Амфитрион, прочут с големи подвизи.

ХЕРМЕС — син на Зевс и Мая, вестител на боговете, помощник на хората в търговията и придобиването на богатства.

ХЕРМИОНА — 1. дъщеря на Менелай и Елена, съпруга на Неоптолем (III, 174); 2. град в Арголида с храм на Деметра (II, 560).

ХЕФЕСТ — син на Зевс и Хера, бог на огъня и всички изящни изкуства, куц, едър и грозен.

ХИАДИ — група звезди, разположени пред съзвездието Овен, почитани като нимфи на влагата, която носи плодородие.

ХИМЕРА — чудовище, родено от Тифон и Ехидна, с глава на лъв, тяло на коза и опашка на дракон, убита от Белерофонт.

ХИПАС — 1. троянец, баща на Харопс и Сок (XX, 450); 2. баща на Аписаон от Пеония (XVI, 348); 3. баща на гръцкия вожд Хипсенор (XIII, 411).

ХИПЕРЕНОР — син на Пантой, брат на Полидамант и Евфорб, убит от Менелай.

ХИПЕРЕЯ — извор в Тесалия.

ХИПОДАМИЯ — 1. дъщеря на Анхиз, сестра на Еней, съпруга на Алкатой (XIII, 429); 2. съпруга на Пиротой, майка на Полипет (II, 742); 3. името на Бризеида, дъщерята на Бриз, пленницата на Ахил (I, 184).

ХИПОКООНТ — роднина и другар по оръжие на тракийския цар Резос.

ХИПОЛОХ — 1. син на Белерофонт, брат на Изандър и Лаодамия, баща на Главк (VI, 144, 206); 2. син на Антимах, убит от Агамемnon (XI, 122, 145).

ХИРОН — известен кентавър, син на Кронос и Филира, опитен в медицината, изкуствата и предсказанията, учител на много от гръцките герои: Ахил, Язон, Асклепий, Теламон, Пелей, Тезей, Нестор, Амфиарай, Мелеагър, Паламед, Одисей, Менестей, Диомед, Кастро, Полидевк, Махаон, Подалирий, Антилох и Еней.

ХОРИ — дъщери на Зевс и Темида, покровителки на младостта, законите, правосъдието и добрите нрави.

ХРИЗ — жрец на Аполон в град Хриза в Мала Азия.

ХРИЗЕИДА — Хризовата щерка Астинома, пленина от Ахил, но дадена на Агамемнон.

ХРИЗОТЕМИДА — дъщеря на Агамемнон и Клитемнестра.

ХРОМИЙ — 1. син на Нелей, брат на Нестор (IV, 295); 2. син на Приам, убит от Тевкър (V, 160); 3. троянец, убит също от Тевкър (XVIII, 275); 4. ликиец, убит от Одисей (V, 677); 5. водач на мизийците (XVII, 218, 494, 534).

ЯЗОН — син на Езон и Полимеда, участник в калидонския лов, водач на аргонавтите.

ЯПЕТ — титан, син на Уран и Гея, съпруг на Климена, баща на Атлант, Прометей и Епиметей, смятан за родоначалник на елините.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.